

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43Cob/16/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120244979
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Blaha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6120244979.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Blahu, členiek senátu JUDr. Márie Jamriškovej, PhD. a Mgr. Miriam Kamenskej v právnej veci žalobcu SetCar sk, a. s., so sídlom Ulica priemyselná 10, 038 52 Sučany, IČO: 50 387 189, zast. JUDr. Tomáš Zboja, advokát, so sídlom Kuzmányho 4, 036 01 Martin proti žalovanému KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zast. JUDr. Felix Neupauer, advokát, so sídlom Dvořákovo nábřeží 8/A, 811 02 Bratislava - mestská časť Staré Mesto o zaplatenie 319,20 Eur, o odvolaní žalovaného proti rozhodnutiu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 25Cb/9/2020-55 zo dňa 4. novembra 2020 takto

rozhodol:

- I. Rozhodnutie Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 25Cb/9/2020-55 zo dňa 4. novembra 2020 potvrdzuje.
- II. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozhodnutím v prvej výrokovej vete zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 319,20 Eur do 3 dní od jeho právoplatnosti. V druhej výrokovej vete priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobca svoj nárok na zaplatenie 319,20 Eur odôvodnil v zmysle § 4 ods. 1, 2, § 11 ods. 7 a § 15 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej „ZoPZP“) tým, že na základe škodovej udalosti evidovanej u žalovaného došlo ku škode na vozidle poškodeného. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla poisteného v poisťovni žalovaného. Na základe uvedeného bol poškodený nútený užívať náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb, a to jeho zapožičaním u žalobcu. Po ukončení nájmu žalobca vystavil poškodenému faktúru, ktorú si tento uplatnil na náhradu u žalovaného. Žalovaný neuznal uplatnenú výšku v plnom rozsahu. Následne poškodený uzatvoril so žalobcom zmluvu o postúpení pohľadávky, predmetom ktorej bol nárok na náhradu škody vyplývajúcej z predmetnej poisťovnej udalosti z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla a uvedenú skutočnosť oznámil žalovanému.

3. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia ďalej vyplýva, že žalobca v priebehu konania doplnil svoje vyjadrenie v reakcii na podaný odpor žalovaného. Návrh na vydanie platobného rozkazu podľa žalobcu spĺňal náležitosti Zákona o upomínacom konaní a odkázal pritom na ust. § 3 a 4 zák.č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní. Prenájom motorového vozidla podľa žalobcu je judikatúrou považovaný za skutočnú škodu, teda za majetkovú hodnotu, ktorú bolo potrebné vynaložiť k uvedeniu veci do predošlého stavu, čo potvrdzuje aj metodické usmernenie členov SKP č. 17/2002. Žalobca doplnil,

že dňa 10.06.2019 došlo v obci Nová Baňa ku škodovej udalosti na motorovom vozidle Nissan Pulsar, evidenčné číslo ZC 399 BE, spôsobenej poškodenej B. Y. Volfovej. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla Toyota Prius, e.č. ZH 308 CB, poisteného v poisťovni žalovaného. Uvedenú poistnú udalosť žalovaný eviduje pod číslom 9528798154. V dôsledku uvedeného bol poškodený nútený užívať náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb, a to zapožičaním náhradného vozidla Nissan Qashqai, e.č. BL 495 OJ u žalobcu v zmysle Zmluvy o nájme č. 321/606 zo dňa 19.06.2019. Po ukončení nájmu žalobca vystavil poškodenému faktúru č. 190331 zo dňa 28.06.2019 s dátumom splatnosti 12.07.2019 na sumu 456,- Eur. Na základe oznámenia o poistnom plnení zo dňa 21.08.2019 žalovaný ukončil šetrenie poistnej udalosti tak, že neuznal uplatnenú výšku škody a priznal náklady iba v sume 136,80 Eur. Podľa žalobcu náhrada škody má plniť reparačnú funkciu a zaistiť plnú kompenzáciu spôsobenej ujmy, nakoľko poškodený bol nie vlastným pričinením v dôsledku škodovej udalosti fakticky obmedzený v užívaní vlastného vozidla. Žalobca odkázal na stanovisko Najvyššieho súdu zverejneného pod č. R 7/1992, podľa ktorého škoda spočívajúca v tom, že poškodený vynaložil vyššie náklady na vypožičanie osobného automobilu v porovnaní s nákladmi, ktoré by inak vynaložil na prevádzku svojho automobilu, ktorý nemohol používať v dôsledku poškodenia, je potrebné považovať za skutočnú škodu, ktorú je škodca povinný nahradiť v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov. Vo vzťahu k príčinnej súvislosti uviedol, že škoda spočívajúca v nákladoch na prenájom náhradného vozidla bola spôsobená porušením pravidiel cestnej premávky, čím došlo k poškodeniu vozidla. Ak by nedošlo k porušeniu pravidiel cestnej premávky, nedošlo by k nehode a teda nebol by nútený nájom náhradného motorového vozidla, pričom odkázal na rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Cob/189/2014. Podľa žalobcu neexistuje zákonná ani zmluvná povinnosť stanovená poškodenému, aby hľadal najrýchlejšiu opravovňu, resp. preukázateľne výber medzi opravovňami z hľadiska rýchlosti vykonania opravy a odkázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 13Cob/110/2017 zo dňa 22.11.2017.

4. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva aj to, že žalobca nesúhlasil s námietkou žalovaného namietajúcou obdobie nájmu, relevantná je doba faktického obmedzenia poškodeného.

5. Žalobca nesúhlasil ani s námietkou žalovaného týkajúcou sa postúpenia pohľadávky, t.j. neexistencie predmetnej pohľadávky, aktívnej vecnej legitímácie žalobcu a rozporu s ust. § 524 Občianskeho zákonníka (ďalej „OZ“) a neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky. Podľa žalobcu sa jedná o štandardné a zákonom dovoľené postúpenie pohľadávky na základe zmluvy uzavretej medzi žalobcom a poškodeným zo dňa 28.06.2019, predmetom ktorej bol nárok na náhradu škody vyplývajúci z poistnej udalosti zo dňa 10.06.2019 z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla, ktoré poskytol žalobca poškodenému. Podľa žalobcu v zmysle čl. 5 zmluvy o postúpení pohľadávky k úhrade faktúry došlo na základe vzájomného zápočtu, v dôsledku čoho žalobca vstúpil do práv a povinností poškodeného. Keďže žalovaný neuhradil škodu vo vzniknutom rozsahu, žalobca sa namiesto poškodeného domáhal preplatenia uvedenej časti nákladov účelne vynaložených na prenájom náhradného vozidla. Zmluva o postúpení pohľadávok je v obdobných prípadoch považovaná súdmi za platne uzavretú, pričom odkázal na odôvodnenie právoplatného rozsudku Okresného súdu Martin sp.zn. 18Cb/32/2018 zo dňa 03.05.2018, podľa ktorého žalobca preukázal, že škoda v uplatnenom rozsahu poškodenému reálne vznikla na základe dohody o započítaní podľa čl. 5 zmluvy o postúpení pohľadávky a podľa tejto dohody zanikli vzájomné pohľadávky zmluvných strán dohody, konkrétne pohľadávka poškodeného voči žalobcovi podľa čl. 4 zmluvy o postúpení pohľadávky, t.j. odplata za postúpenie pohľadávky a pohľadávka žalobcu voči poškodenému z titulu nájomného zo zmluvy o nájme. Odkázal aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Cob/2/2018, podľa ktorého skutočnosť, že došlo k úhrade predmetnej faktúry za nájom a súčasne aj k prevodu práva medzi žalobcom a poškodeným neodporuje zákonu a nespôsobuje absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky. Zmluva o postúpení nemôže byť sporná aj z dôvodu, že sám žalovaný v rozhodnutí o ukončení likvidácie poskytol žalobcovi na jeho účet čiastočné poistné plnenie. Podľa žalobcu došlo k vzájomnému zápočtu nároku na úhradu fakturovaného nájomného s nárokom na zaplatenie odmeny za postúpenie pohľadávky a nie so samotným nárokom na náhradu škody, ktorý bol v zmysle zmluvy postúpený. Predmetom zmluvy o postúpení nebolo postúpenie pohľadávky, ktorú žalobca ako veriteľ eviduje voči poškodenému ako dlžníkovi. Tak isto tvrdenie žalovaného, že prejav vôle smeroval najprv k cedovaniu pohľadávky, až následne k započítaniu vzájomných pohľadávok žalobcu a poškodeného, považoval žalobca za nepodložené a účelové. V rámci jedného dokumentu poškodený uhradil predmetnú faktúru za nájom, čím došlo k vzniku škody a súčasne postúpil žalobcovi za odplatu svoj nárok na náhradu škody voči žalovanému, čím došlo k úbytku v majetkovej sfére žalobcu a poukázal na rozhodnutie Krajského

súdu v Bratislave sp.zn. 3Cob/220/2017 zo dňa 17.01.2018. Podľa citovaného rozhodnutia predmetnou zmluvou o postúpení pohľadávky došlo jednak k postúpeniu pohľadávky a zároveň k vyporiadaniu záväzkov medzi poškodeným ako nájomcom a žalobcom ako prenajímateľom. Úhradu nájomného tak supluje samotné postúpenie. Žalobca v súvislosti s dĺžkou nájomného poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3MCdo/3/2015 z 28.06.2016, podľa ktorého nárok na náhradu škody (nákladov za nájom náhradného vozidla) poškodenému vzniká po dobu, keď nemohol užívať svoje vozidlo. Podľa žalobcu je relevantný moment reálneho odstránenia nežiaduceho stavu a refundácia vzniknutej škody a nie vedomosť poškodeného o rentabilnosti opravy tak, ako sa nesprávne domnieva žalovaný. Nájom náhradného vozidla po zápise o poškodení vozidla preto nemožno považovať za neopodstatnené navyšovanie nákladov, nakoľko nežiaduci stav v tomto čase ešte stále pretrvával. Odkázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 1Cob/85/2015 zo dňa 09.06.2016, podľa ktorého jediným zásadným kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti dĺžky prenájmu náhradného motorového vozidla je doručenie oznámenia o ukončení likvidácie poisťnej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, ak na ne vzniká nárok oprávnenému. Poškodený mal v takom prípade prenajaté náhradné vozidlo len na dobu nevyhnutnú, nakoľko k ukončeniu šetrenia poisťnej udalosti mohlo dôjsť až dorúčením oznámenia žalovaného poškodenému o definitívnom posúdení škodovej udalosti a o výške priznaného poistného plnenia. Odkázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 3Cob/109/2018 zo dňa 03.10.2018, podľa ktorého faktickú vedomosť o vzniknutej škode a o výške poskytnutého plnenia nadobúda poškodený až dňom doručenia skutočného rozhodnutia poisťovne o ukončení šetrenia poisťnej udalosti. Do tejto doby je poškodený oprávnený používať náhradné vozidlo ako účelne vynaložený náklad podľa všeobecnej rozhodovacej praxe súdov. Poškodený mal prenajaté vozidlo do 28.06.2019 a žalovaný nepreukázal dôvodnosť krátenia poistného plnenia, ani opodstatnenosť záverov uvedených v predloženej oznámení o poistnom plnení.

6. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalovaný uplatnený nárok neuznal v celom rozsahu a považoval ho za nedôvodný. Podľa žalovaného návrh žalobcu nespĺňal kritériá podľa § 132 CSP, pretože žalobca nedostatočne špecifikoval skutočnosti a neoznačil dôkazy, o ktoré opiera svoj návrh. Zo žaloby sa nedá vyvodit' základná náležitosť podania, a to ktorej veci sa týka a žalobca poskytol nedostatočné skutkové tvrdenia. Zo všeobecných tvrdení uvedených v žalobe nie je možné vyvodit', o akú udalosť išlo, čo bolo jej podstatou, aký mala priebeh, kto ju zaviniel, kedy sa žalobca dozvedel o jej vzniku, ako sa o nej dozvedel, aké následky mala udalosť na motorovom vozidle a pod. Tieto podstatné náležitosti vyplývajú len z príloh, čo je nepostačujúce vzhľadom na § 132 CSP. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia ďalej vyplýva, že žalovaný namietal aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu, keď tvrdil, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Z uvedeného vyplýva, že poškodený bol subjektom, ktorý bol dlžníkom žalobcu. Vzhľadom na znenie § 524 OZ potom vyplýva, že nakoľko poškodený predstavoval dlžníka žalobcu, nemohol so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky. Uzatvorením predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávky nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávok poškodeného na žalobcu (nakoľko uvedené pohľadávky nikdy neuhradil) a teda mu nikdy ako pohľadávky nevznikli, ale v uvedenom prípade došlo k postúpeniu záväzkov poškodeného, ktoré v zmysle vystavenej faktúry predstavujú pohľadávky žalobcu. Uvedeným postúpením došlo medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k postúpeniu pohľadávok žalobcu, čo je v rozpore s cit. ust. § 524 OZ. Z uvedeného vyplýva, že žalobca nemôže predstavovať aktívne vecne legitimovaný subjekt na strane žalobcu v tomto konaní a odkázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/192/2004.

7. Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobcom uplatnený nárok je v celom rozsahu dôvodný a žalobe vyhovel.

8. Vzhľadom na procesnú obranu žalovaného sa zaoberal námietkou nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu, ktorú žalovaný vyvodzoval z toho, že poškodený nemohol so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky, nakoľko uvedenú pohľadávku žalobcu pred jej cesiou poškodený žalobcovi neuhradil a teda mu ako pohľadávka nevznikla. Podľa okresného súdu zo zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 28.06.2019, ktorú uzatvoril poškodený ako postupca so žalobcom ako postupníkom vyplýva, že došlo k postúpeniu práva na náhradu škody, spočívajúcej v nákladoch za zapožičanie náhradného vozidla, ktorá škoda vznikla poškodením ako následok dopravnej nehody, spôsobenej poisťcom žalovaného. Okresný súd dospel k záveru, že žalobca ako postupník je aktívne vecne legitimovaný v konaní, keď došlo k platnému postúpeniu pohľadávky poškodenej B. Y. A. podľa § 524 OZ. Z bodu 5 tejto zmluvy vyplýva dohoda zmluvných strán, že ich vzájomné nároky (na úhradu

odplaty za postúpenie pohľadávky a úhradu nájomného za náhradné vozidlo) sa podpisom zmluvy započítavajú, pričom žalobca si bude pohľadávku podľa bodu 1. vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet. Okresný súd sa stotožnil s názorom žalobcu, že úhrada nájomného supljuje v tomto prípade samotné postúpenie pohľadávky. Konštatoval, že náklady poškodený ako nájomca náhradného vozidla voči svojmu veriteľovi ako prenajímateľovi nezaplatil, vysporiadaním záväzku však došlo k postúpeniu pohľadávky, v dôsledku čoho si žalobca uplatnil dlh od žalovaného. Okresný súd dospel preto k záveru o nedôvodnosti procesnej obrany žalovaného o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Zmluvu o postúpení pohľadávky súd prvej inštancie vyhodnotil ako platný právny úkon podľa § 524 ods. 1 OZ v spojení so splnením povinností oznámiť toto postúpenie, ktoré bolo realizované voči žalovanému samotným postupcom, čo bez ďalšieho zakladá aktívnu vecnú legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky, bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal platnosť a neexistenciu zmluvy o postúpení pohľadávky. Podľa okresného súdu dlžník sa v takomto prípade nemôže úspešne dovolávať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie.

9. Podľa okresného súdu nebolo medzi stranami sporné, že došlo k dopravnej nehode, a teda ku škode na vozidle poškodeného značky Nissan Pulsar, evidenčné číslo: ZC 399 BE. Spornou skutočnosťou zostala doba nájmu vozidla a krátenie poisťného plnenia v sume 319,20 Eur. Okresný súd dospel k záveru, že žalobca preukázal nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov spojených so zabezpečením náhradného motorového vozidla za dobu, kedy poškodený bol obmedzený na svojom oprávnení užívať poškodené vozidlo z titulu škodovej udalosti, ktorá bola zavinená klientom žalovaného. Poškodený bol nútený vynaložiť náklady súvisiace so zabezpečením motorového vozidla spôsobom jeho prenájmu, keďže po dobu oznámenia žalovaného o totálnej škode zo dňa 27.06.2019 nemohol používať svoje motorové vozidlo. Podľa okresného súdu odstránenie závadnosti stavu spôsobeného poisťnou udalosťou nastalo až poisťným plnením za poškodené motorové vozidlo, ktoré bolo neskôr ako došlo k ukončeniu nájmu náhradného motorového vozidla. Skutočnou škodou bolo nájomné za prenajaté motorové vozidlo, k nájmu ktorého bol poškodený donútený poisťnou udalosťou, za ktorú zodpovedá klient žalovaného. Škoda spočívala v tom, že poškodený vynaložil náklady na zapožičanie osobného motorového vozidla, a prípadne aj vyššie náklady v porovnaní s nákladmi, ktoré by inak vynaložil na prevádzku svojho motorového vozidla, ktoré nemohol používať v dôsledku poškodenia. Tieto náklady je potrebné považovať za skutočnú škodu, ktorú je škodca povinný nahradiť v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov. Podľa okresného súdu škoda bola preukázaná tým, že došlo k úhrade nájomného, a to vo forme započítania s pohľadávkou prenajímateľa. Pokiaľ ide o dobu nájmu náhradného vozidla, okresný súd túto považoval za oprávnenú do ukončenia nájmu dňa 28.06.2019, ktorý nasledoval po oznámení žalovaného o totálnej škode ku škodovej udalosti zo dňa 27.06.2019. Pri zohľadnení nespornej skutočnosti vyplatenia poisťného plnenia žalovaným v sume 136,80 Eur, okresný súd posúdil žalobcom uplatnenú pohľadávku vo výške 319,20 Eur za dôvodnú.

10. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania okresný súd postupoval podľa § 255 ods.1 CSP a žalobcovi ako strane úspešnej v spore priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči žalovanému.

11. Proti tomuto rozhodnutiu podal včas v celom rozsahu odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods.1 písm. f) a h) CSP.

12. Žalovaný v ňom namietal arbitrárnosť napadnutého rozhodnutia, pričom okresný súd sa nevysporiadal so skutočnosťami, zohľadnenie ktorých je nevyhnutné pre právne posúdenie veci a rozhodol na základe nepodloženej právnej konštrukcie, ktorú aj nedostatočne odôvodnil. Podľa žalovaného sa súd prvej inštancie nedostatočne a nesprávne vysporiadal s námietkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Tvrdil, že žalobca nebol v tomto konaní aktívne vecne legitímovaný. So súdom uvedeného zisteného skutkového stavu, ktorý vychádza a potvrdzujú ho dôkazy predložené žalobcom, vyplýva, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok spočívajúci v neuhradenej faktúre. Z toho potom vyplýva, že poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu. Vzhľadom na znenie § 524 Občianskeho zákonníka, keďže poškodený predstavoval dlžníka žalobcu, nemohol so žalobcom platne uzavrieť zmluvu o postúpení pohľadávky. Uzatvorením takejto zmluvy nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu, pretože uvedenú pohľadávku žalobcu pred jej cesiou poškodený žalobcovi neuhradil a teda mu ako pohľadávka nevznikla. V uvedenom prípade došlo len k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý podľa vystavenej faktúry predstavuje práve pohľadávku žalobcu. Tvrdil preto, že medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom došlo k postúpeniu pohľadávky žalobcu, čo je v rozpore s § 524 Občianskeho zákonníka.

13. Podľa žalovaného preto nemohlo dôjsť ani k vzájomnému zápočtu realizovaného podľa zmluvy o postúpení. Prejav vôle totiž podľa zmluvy najprv smeroval k postúpeniu pohľadávky (neexistujúcej) a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodeného a žalobcu. Ak teda poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalobcovi pred jej postúpením, nemohol túto pohľadávku postúpiť na žalobcu a kauzálna žalobcovi nemohla vzniknúť pohľadávka voči poškodenému na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie. Z týchto dôvodov preto žalobca nemôže byť aktívne vecne legitimovaný v tomto konaní a odkázal na rozhodnutie NS SR 4Obo 20/2007 zo dňa 29.01.2008. Vzhľadom na nemožnosť uzatvorenia uvedeného zmluvného vzťahu medzi žalobcom a poškodeným o postúpení uvedených pohľadávok sa jedná o právny úkon absolútne neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

14. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

15. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca podaním zo dňa 18.01.2021, v ktorom uviedol, že napadnuté rozhodnutie považuje za vecne správne, zákonné a dostatočne odôvodnené a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

16. Tvrdenie žalovaného, že okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ako aj tvrdenia o neexistencii uplatnenej pohľadávky považoval za neopodstatnené. Okresný súd vzhľadom na skutkové okolnosti a vykonané dokazovanie mal aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu preukázanú z predloženej zmluvy o postúpení pohľadávok, na základe ktorej došlo aj k platnému postúpeniu predmetnej pohľadávky z poškodeného na žalobcu. Právne posúdenie, ako aj odôvodnenie napadnutého rozhodnutia v otázke aktívnej legitimácie považoval žalobca za zrozumiteľné a správne. Odkázal v tejto súvislosti na rozhodnutie Krajského súdu Žilina sp. zn. 9Co/30/2019-147 zo dňa 25.04.2019, ako aj na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 43Cob/54/2019-124 zo dňa 13.6.2019. Podľa žalobcu okresný súd v predmetnej veci odôvodnil, na základe čoho dospel k záveru, že aktívna vecná legitimácia žalobcu je daná. Poukázal opätovne na to, že postupovaný na žalobcu bol nárok na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ktorý má poškodený voči žalovanému ako poisťovní škodcu. Za nesprávne preto považoval tvrdenia žalovaného, že predmetom zmluvy o postúpení malo byť postúpenie pohľadávky, ktorú žalobca ako veriteľ evidoval voči poškodenému ako dlžníkovi. Zdôraznil, že žalovaný akceptoval postúpenie pohľadávky, čo je zrejme aj z toho, že čiastočné poistné plnenie poukázal priamo na účet žalobcu ako postupníka. Žalovaný tak sám potvrdil aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu svojim konaním v rámci likvidácie poistnej udalosti. Z uvedeného dôvodu preto nemôže byť sporné ani to, že poškodenému vznikol nárok na preplatenie účelne vynaložených nákladov za nájom náhradného vozidla.

17. K namietanej arbitrárnosti a svojvôli súdu prvej inštancie odkázal na základné princípy civilného sporového poriadku podľa čl. 4, 5, 15 a 17 a poukázal na to, že povinnosť súdu odôvodniť rozhodnutie nemožno chápať tak, že sa vyžaduje, aby na každý argument bola daná podrobná odpoveď. S odkazom na nález ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 119/03-30 poukázal na to, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na právne a skutkovo relevantné otázky. Napadnuté rozhodnutie tieto predpoklady spĺňa. Žalovaný pritom neposkytol súdu v rámci dokazovania nielen tvrdenie, ale ani dôkazy, ktorými by podložil svoje závery.

18. Žalobca opätovne poukázal na to, že v prípade namietanej absolútnej neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok, skutočnosť, že došlo k prevodu práva medzi žalobcom a poškodeným a súčasne k úhrade predmetnej faktúry nespôsobuje rozpor s ust. § 524 OZ a nemá vplyv ani na existenciu nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Uvedené zastrešuje jeden dokument, a to zmluva o postúpení pohľadávky, podľa ktorej došlo k úhrade faktúry a zároveň aj k postúpeniu pohľadávky. Nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených za prenájom vozidla voči žalovanému tak ostáva zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia predmetnej pohľadávky. Zdôraznil, že poškodený má podľa zákona o povinnom zmluvnom poistení nárok na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla voči žalovanému a nie voči žalobcovi - prenajímateľovi vozidla. Dlžníkom je žalovaný a nie poškodený. V čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k úhrade faktúry a teda aj k vzniku škody. Takéto postúpenie pohľadávky podľa rozhodovacej praxe všeobecných súdov neodporuje zákonu. Pri posudzovaní predmetného postúpenia sa jedná o odplatné postúpenie pohľadávky, v dôsledku čoho došlo k vzájomnému zápočtu práve nároku na úhradu fakturovaného nájomného s nárokom na zaplatenie odmeny za postúpenie a nie so samotným nárokom

na náhradu škody, ktorý bol v zmysle zmluvy postúpený. Tvrdenie žalovaného, že prejav vôle účastníkov smeroval najprv k cedovaniu pohľadávky, až následne k započítaniu vzájomných pohľadávok žalobcu a poškodeného považoval žalovaný za nepodložené a účelové tvrdenie. Práve na základe zmluvy o postúpení pohľadávky poškodený v rámci jedného dokumentu uhradil predmetnú faktúru za nájom a súčasne postúpil žalobcovi za odplatu svoj nárok na náhradu škody voči žalovanému, čím došlo k úbytku v majetkovej sfére žalobcu. V tejto súvislosti odkázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/104/2019 zo dňa 30.05.2019, ako aj na ďalšie rozhodnutia Krajského súdu v Žiline.

19. Podľa žalobcu nie je možné hľadiť na skutočnosť vzniku škody formalisticky tak, že poškodený neuhradil predmetnú faktúru, pokiaľ nedošlo k fyzickému prevodu finančných prostriedkov z majetkovej sféry poškodeného do majetkovej sféry žalobcu. Podľa žalovaného neexistuje rozdiel, či poškodený uhradí žalobcovi v hotovosti nájomné a následne žalobca zaplatí tú istú sumu ako odplatu za postúpenie pohľadávky späť poškodenému, alebo či sa to zrealizuje vzájomným zápočtom. Skutočnosť, že uvedený záväzok postupca priamo nesplnil, ale vo vzťahu k tomuto záväzku uplatnil započítanie, ktoré predstavuje jeden zo spôsobov zániku dlhu, nemôže mať vplyv na vznik pohľadávky z titulu náhrady škody. Odkázal pritom na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline č. k. 11Co/135/2019-186 zo dňa 25.06.2019, ako aj na ďalšie rozhodnutia tohto odvolacieho súdu. Podľa žalovaného úhradu nájomného supluje v predmetnom prípade samotné postúpenie, pričom odkázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Cob/220/2017 zo dňa 17.01.2018.

20. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa ust. § 379 a § 380 Civilného sporového poriadku (ďalej CSP) bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods.1 CSP, pretože nie je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a nevyžaduje to ani dôležitý verejný záujem. Rozsudok bol v zmysle § 378 ods. 1 a § 219 ods.1 CSP odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo v zmysle § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

21. Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 10.06.2019 došlo v obci Nová Baňa ku škodovej udalosti na motorovom vozidle Nissan Pulsar, e.č.: ZC 399 BE, patriaceho poškodenej B. Y. A.. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla Toyota Prius, e.č: ZH 308 CB, poisteného v poisťovni žalovaného, ktorú žalovaný evidoval pod číslom 9528798154. V dôsledku škodovej udalosti poškodený užíval náhradné vozidlo Nissan Qashqai, e. č: BL 495 OJ na základe jeho zapožičania u žalobcu v zmysle zmluvy o nájme č. 321/606 zo dňa 19.06.2019. Po ukončení nájmu žalobca vystavil poškodenému faktúru č. 190331 zo dňa 28.06.2019, s dátumom splatnosti 12.07.2019 za prenájom náhradného vozidla v trvaní desať dní od 19.06.2019 do 28.06.2019 pri cene 38,- Eur bez DPH za jeden deň, spolu za desať dní s DPH na sumu 456,- Eur. Oznámením o poistnom plnení zo dňa 21.08.2019 žalovaný oznámil poškodenému šetrenie udalosti tak, že neuznal uplatnenú výšku škody v celom rozsahu a priznal náklady iba v sume 136,80,-Eur.

22. Dňa 28.06.2019 bola uzavretá zmluva o postúpení pohľadávky medzi poškodeným B. Y. A., N. XXXX/X, XXX XX C. S. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom. Z jej obsahu vyplýva, že poškodený má peňažnú pohľadávku proti žalovanému vo výške 456,- Eur z titulu jeho nároku voči poisťovni podľa § 4 zákona č. 381/2001 Zb., pričom sa jedná o náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 10.06.2019 na vozidle Nissan Pulsar, EČV: ZC399BE. Postupca touto zmluvou podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka postúpil postupníkovi, teda žalobcovi túto pohľadávku a žalobca sa zaviazal poškodenému ako postupcovi uhradiť za postúpenie pohľadávky odplatu vo výške 456,- Eur, ktorá zodpovedá faktúre č. 190331, vystavenej žalobcom ako prenajímateľom postupcovi ako nájomcovi náhradného motorového vozidla značky Nissan Qashqai, evidenčné číslo: BL 495 OJ. V článku 5 tejto zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné nároky, a to nárok postupcu na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a nárok postupníka na úhradu nájomného za náhradné motorové vozidlo, sa podpisom tejto zmluvy započítajú, pričom postupník, čiže žalobca, si bude túto pohľadávku podľa bodu 1 vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet. Postúpenie pohľadávky poškodený oznámil žalovanému listom zo dňa 28.06.2019.

23. Oznámením o poistnom plnení zo dňa 21.08.2019 žalovaný oznámil poškodenému šetrenie udalosti tak, že neuznal uplatnenú výšku škody v celom rozsahu a priznal náklady iba v sume 136,80,-Eur, t.j. za tri dni nájmu od 19.06.2019 do 21.06.2019. Poistné plnenie žalovaný poukázal v zmysle § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka na základe predložených dokladov na účet žalobcu vo výške 136,80,-Eur.

24. Podľa § 420 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

25. Podľa § 427 ods. 1 a 2 OZ fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky. Rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

26. Podľa § 442 ods. 1 OZ uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

27. Podľa § 524 ods. 1 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

28. Podľa § 525 ods. 2 OZ nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

29. Podľa § 580 OZ, ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zanik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

30. Podľa § 581 ods.1, 2 a 3 OZ započítanie nie je prípustné proti pohľadávke na náhradu škody spôsobenej na zdraví, ibaže by išlo o vzájomnú pohľadávku na náhradu škody toho istého druhu. Započítanie nie je prípustné ani proti pohľadávkam, ktoré nemožno postihnúť výkonom rozhodnutia. Započítať nemožno premlčané pohľadávky, pohľadávky, ktorých sa nemožno domáhať na súde, ako aj pohľadávky z vkladov. Proti splatnej pohľadávke nemožno započítať pohľadávku, ktorá ešte nie je splatná. Dohodou účastníkov možno započítaním vyrovať aj pohľadávky uvedené v odsekoch 1 a 2.

31. Podľa § 4 ods. 1 z. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoPZP“), poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

32. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) ZoPZP poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí.

33. Podľa § 11 ods. 7 ZoPZP poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

34. Podľa § 15 ods. 1 ZoPZP náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

35. Po zhodnotení skutočností zistených z predloženého spisu dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie v tejto veci dostatočne zistil skutkový stav a zistené skutočnosti správne právne posúdil, keď vydal napadnutý rozsudok, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel. V konaní súdu prvej inštancie nezistil odvolací súd žiadne vady, okresný súd sa dostatočne vysporiadal s námietkami žalovaného a odôvodnenie napadnutého rozsudku spĺňa zákonom stanovené podmienky na odôvodnenie rozsudku súdu ako rozhodnutia vo veci samej. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie neodhľadol žalovanému možnosť konať pred súdom, preto sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, na ktoré týmto v zmysle § 387 ods. 2 CSP poukazuje. Vzhľadom na dôvody žalobcom podaného odvolania odvolací súd dodáva k veci nasledovné.

36. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu a z dôvodov uvedených žalovaným v odvolaní. Zistený skutkový stav okresným súdom považoval odvolací súd za dostatočný pre rozhodnutie vo veci, z ktorého pri rozhodnutí o odvolaní žalovaného aj vychádzal a preto nepovažoval za potrebné vykonané dokazovanie zopakovať alebo ho doplniť. Žalovaný v odvolaní neuviedol žiadne skutkové a právne okolnosti spôsobilé zmeniť vecne správne napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie. Žalovaný v odvolaní namietal neexistenciu aktívnej vecnej legitímácie žalobcu pre neprípustnosť uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky medzi žalobcom a poškodeným z dôvodu jej absolútnej neplatnosti pre rozpor so zákonom, pričom v odvolaní nenamietal výšku uplatnenej sumy, ani dĺžku nájomného a ani samotnú povahu nároku na náhradu škody predstavujúcej čiastku za nájom motorového vozidla za obdobie od 19.06.2019 do 28.06.2019, t.j. za desať dní. Odvolací súd sa preto zaoberal výhradne odvolacími dôvodmi vo vzťahu k námietkam aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

37. Predmetom konania je nárok na náhradu škody uplatnený žalobcom voči žalovanému z dôvodu poškodenia motorového vozidla poškodenému, a to motorovým vozidlom poisteného u žalovaného. Súd prvej inštancie správne posúdil tento nárok ako nárok na náhradu škody v zmysle § 4 ods. 1 a 2 s použitím § 15 ods. 1 ZoPZP a § 442 ods. 1 OZ. Nárok na náhradu škody predstavujú náklady poškodeného pri zabezpečení náhradného motorového vozidla po dobu opravy poškodeného motorového vozidla, resp.

do oznámenia o totálnej škode. Odvolací súd zdôrazňuje, že časť tohto nároku žalovaný aj uhradil vo výške 136,80 Eur, a to priamo žalobcovi.

38. Žalobca uplatnil svoj nárok voči žalovanému na náhradu škody na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej medzi poškodeným a ním dňa 28.06.2019. Žalobca bol zároveň prenajímateľom, ktorý poškodenému ako nájomcovi požičal náhradné motorové vozidlo.

39. Odvolací súd konštatuje, že žiadne zákonné ustanovenie nebráni, a žalovaný to ani nenamietal, poškodenému postúpiť svoj nárok na náhradu škody voči žalovanému tretiemu subjektu. Pokiaľ žalovaný v priebehu celého konania, vrátane odvolania namietal nedostatok aktívnej legitimácie žalobcu, s takýmto tvrdením odvolací súd nesúhlasí.

40. Žalovaný namietal, že žalobca ako prenajímateľ vozidla voči poškodenému je jeho veriteľom a preto nemohol poškodený na žalobcu postúpiť žiadnu pohľadávku, pretože sa jedná o záväzok z dôvodu uzavretej zmluvy o nájme medzi poškodeným a žalobcom. S takýmto skutkovým vyhodnotením a právnym záverom odvolací súd nesúhlasí. Žalovaný opomína skutočnosť, že sa jedná o samostatné právne vzťahy. Na jednej strane je vzťah medzi žalobcom a poškodeným vzniknutý na základe zmluvy o nájme motorového vozidla, v ktorom vystupuje poškodený ako dlžník žalobcu - veriteľa. Na druhej strane existuje samostatný vzťah medzi poškodeným a žalovaným, pričom poškodenému zákonná úprava priznáva priamy nárok na náhradu škody od žalovaného ako poisťovateľa škodcu, ktorý spôsobil poistnú udalosť v zmysle § 15 ods. 1 ZoPZP.

41. Podľa odvolacieho súdu poškodenému a žalobcovi žiadna zákonná úprava nebráni, aby poškodený svoj nárok na náhradu škody voči žalovanému, spočívajúci vo výške odplaty za užívanie náhradného vozidla počas opravy poškodeného vozidla, postúpil žalobcovi, ktorý je zároveň prenajímateľom tohto vozidla. V danom prípade je potrebné odlišiť zmluvný vzťah medzi poškodeným a žalobcom (nájomná zmluva a pohľadávka žalobcu vzniknutá z tohto nájomného vzťahu), pričom práve táto pohľadávka jej úhradou poškodeným predstavuje majetkovú ujmu, t.j. škodu na strane poškodeného, ktorý nárok na jej náhradu voči žalovanému je samostatným právnym vzťahom odlišným od vzťahu medzi poškodeným a žalobcom. Odvolací súd zdôrazňuje tak, ako na to poukazoval aj žalobca vo vyjadrení k odvolaniu, že poškodený nepostúpil na žalobcu nárok na zaplatenie dohodnutého nájomného (pretože tento je pohľadávkou žalobcu voči poškodenému), ale v zmysle zmluvy o postúpení medzi žalobcom a poškodeným postúpil na žalobcu priamy nárok na náhradu škody podľa § 15 ods.1 ZoPZP. Odvolací súd preto nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že poškodený mal postúpiť na žalobcu záväzok a nie pohľadávku. Záväzok poškodeného voči žalobcovi vo výške dohodnutého nájomného po jeho úhrade predstavuje ujmu, t.j. škodu v majetkovej sfére poškodeného a ide o samostatný nárok uplatniteľný priamo poškodeným voči žalovanému. Úhrada tohto záväzku poškodeným voči žalobcovi bola namiesto „priamej“ platby nahradená zápočtom, čo právna úprava nezakazuje, naopak jedná sa o dovoľený a zákonom predpokladaný bezhotovostný spôsob úhrady peňažného záväzku. Žalovaný nerozlišoval medzi týmito samostatnými právnymi vzťahmi medzi poškodeným a žalobcom a medzi poškodeným a žalovaným. Postavenie poškodeného ako dlžníka žalobcu predstavuje len časť právnych vzťahov vzniknutých na základe poistnej udalosti medzi stranami konania a poškodeným.

42. Odvolací súd nesúhlasí ani s ďalším záverom žalovaného, že k úhrade faktúry nemohlo ani dôjsť na základe vzájomného zápočtu medzi žalobcom a poškodeným, keď tvrdil, že prejav vôle strán smeroval najprv k postúpeniu pohľadávky (podľa žalovaného neexistujúcej pohľadávky) a až následne k zápočtu vzájomných pohľadávok. Treba zdôrazniť opätovne rozlišovanie právnych úkonov a účinkov vyvolaných zmluvou o postúpení pohľadávky. Stranám tejto zmluvy nič nebránilo vzájomné plnenia „uhradiť“ vzájomným zápočtom. Započítanie predstavuje zákonom dovoľený legálny spôsob zániku záväzkov, kedy reálnu úhradu finančnými prostriedkami nahrádza zápočet vzájomných pohľadávok ako zákonom predpokladaný zánik záväzkov. Teda zaplatenie dohodnutého nájomného žalobcovi zo strany poškodeného, čím dochádza na jeho strane k vzniku škody, bolo nahradené započítaním oproti pohľadávke poškodeného na odplatu za postúpenie pohľadávky voči žalovanému. V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že dohodou podľa § 581 ods. 3 OZ je možné započítať voči splatnej aj nesplatnú pohľadávku. Vzájomné platobné povinnosti, a to úhrada nájomného zo strany poškodeného v prospech žalobcu a následne úhrada žalobcu voči poškodenému ako odplata za postúpenie pohľadávky voči žalovanému bola nahradená vzájomným započítaním podľa zmluvy o postúpení pohľadávok. Skutočnosť, že k týmto úkonom došlo v jednej zmluve v ten istý okamih nie je v rozpore so zákonom a takýto postup zodpovedá účelnému usporiadaniu vzťahov medzi žalobcom a poškodeným. Uvedenými úkonmi sa postavenie žalovaného nezmenilo vo vzťahu k povahe jeho záväzku a ani k jeho výške, zmenil sa „len“ subjekt oprávnený na toto plnenie.

43. Súd prvej inštancie preto postupoval správne, keď považoval zmluvu o postúpení, vrátane dohody o zápočte v nej obsiahnutú, za platný právny úkon, na základe čoho dospel aj k správneému záveru o existencii aktívnej legitímácie na strane žalobcu.

44. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal nedostatočnosť odôvodnenia, arbitrárnosť a svojvôľu napadnutého rozhodnutia, s takýmto záverom odvolací súd nesúhlasí. Súd prvej inštancie dostatočne jasne, zrozumiteľne, logicky a na základe skutkových tvrdení a vykonaného dokazovania dospel k správneému záveru o aktívnej legitímácii na strane žalobcu pri nároku uplatňovanom voči žalovanému.

45. Vo vzťahu k odôvodneniu napadnutého rozhodnutia odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie správne vymedzil vzťah medzi stranami sporu, ako aj medzi poškodeným a žalovaným a poškodeným a žalobcom. Správne tiež konštatoval existenciu samostatných nárokov medzi poškodeným a žalobcom (bod 20 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, kde okresný súd definoval tieto vzájomné nároky medzi žalobcom a poškodeným ako nárok na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a úhrady nájomného za náhradné vozidlo) a vzťah medzi žalobcom a žalovaným (bod 21. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia v ktorom okresný súd posúdil uplatnený nárok ako nárok na náhradu škody podľa § 4 ods. 1,2, § 15 ods. 1 ZoPZP v spojení s § 442 OZ). Okresný súd dospel k správneému záveru o aktívnej legitímácii žalobcu voči žalovanému, pričom za škodu správne identifikoval nájomné za prenajaté vozidlo, v dôsledku poistnej udalosti, za ktorú zodpovedá klient žalovaného. Správne identifikoval škodu spočívajúcu v tom, že poškodený vynaložil náklady na zapožičanie osobného motorového vozidla a škodu mal preukázanú tým, že došlo k úhrade nájomného vo forme zápočtu s pohľadávkou prenajímateľa (bod 21 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia). Na základe uvedeného okresný súd dospel k záveru, že uvedená zmluva o postúpení pohľadávky vysporiadala vzájomné práva a povinnosti medzi žalobcom a poškodeným v rámci jednej zmluvy a nestotožnil sa so záverom a tvrdeniami žalovaného o tom, že predmetná zmluva o postúpení pohľadávky je neplatná, naopak na základe zisteného skutkového stavu a správneho právneho posúdenia veci vyhodnotil uvedenú zmluvu o postúpení pohľadávky ako platný právny úkon podľa § 524 a nasl. Obchodného zákonníka. Podľa odvolacieho súdu súd prvej inštancie dostatočne odôvodnil svoj záver, ako aj vzťah medzi stranami sporu a treťou osobou, dostatočne odôvodnil, že úkon reálneho peňažného plnenia (úhrada nájomného) bol nahradený medzi žalobcom a poškodeným zmluvou o postúpení pohľadávok a preto nezodpovedá obsahu napadnutého rozhodnutia tvrdenie žalovaného v odvolaní o nedostatočnom odôvodnení a arbitrárnosti napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd sa preto nestotožnil ani s týmto dôvodom uvedeným v odvolaní žalovaného.

46. Okresný súd postupoval správne aj v tom, keď neprihliadol na námietku žalovaného, že z predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky vyplýva, že najskôr mal smerovať prejav vôle k cedovaniu pohľadávky a až následne k započítaniu vzájomných pohľadávok. Odvolací súd zdôrazňuje nad rámec dôvodov uvedených v napadnutom rozhodnutí, že takýto záver z vykonaného dokazovania nevyplýva. Zo žiadnej časti textu zmluvy o postúpení pohľadávky nevyplýva tvrdenie žalobcu o časovej prednosti postúpenia pohľadávky a až následného zápočtu. Uvedená zmluva bola podpísaná v jeden okamih, čo zákonná úprava nevylučuje a záver žalovaného o časovej prednosti postúpenia a následného zápočtu vychádzajúc len z grafického poradia uvedených právnych úkonov nezodpovedá tvrdeniu o časovej prioritě postúpenia, keďže všetky uvedené úkony boli vykonané v jednom doklade a podpísané v ten istý okamih. Tvrdenie o časovej prednosti postúpenia pred následným zápočtom preto nezodpovedá obsahu zmluvy o postúpení pohľadávky a vykonanému dokazovaniu.

47. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že v obdobných veciach strán sporu už rozhodol rovnakým spôsobom, a to rozhodnutiami sp. zn. 43Cob/54/2019 zo dňa 13.06.2019, sp. zn. 43Cob/81/2019 zo dňa 19.09.2019, sp. zn. 43Cob/94/2020 zo dňa 10.03.2021 a nemá dôvod meniť svoju ustálenú rozhodovaciu činnosť v sporoch medzi stranami sporu s rovnakým skutkovým a právnym základom.

48. Žalovaný podal odvolanie voči napadnutému rozhodnutiu v celom rozsahu, t.j. aj proti druhej výrokovej vete, ktorou súd prvej inštancie priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Pretože súd prvej inštancie žalobe v celom rozsahu vyhovel, v súlade so zásadou úspechu v konaní v zmysle § 255 ods. 1 CSP priznal žalobcovi aj nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v celom rozsahu. Aj v tejto časti je preto napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie správne.

49. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie okresného súdu ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil v celom rozsahu.

50. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi úspešnému v odvolacom konaní priznal nárok na ich náhradu voči žalovanému v rozsahu 100%.

51. Rozhodnutie odvolacieho senátu bolo prijaté v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).